

Ако не можемъ да говоримъ съ языкъ-тъ си, никой обаче не може ни възбрани да съобщимъ слово-то на житіе-то си съ примѣръ-тъ си. *Давайте въ сичко себе си примѣръ на добры-тъ дѣла, за да ся посрами противный-тъ като нѣма да рече нищо укорно за васъ.* (Тит. 2; 7, 8.) *Моля да имате живѣніе-то си добро между язычници-тъ, щото кога вы клеветятъ като злодѣйцы, като видятъ добры-тъ ваши дѣла да прославятъ Бога, въ день-тъ на посѣщеніе-то. Защото това е воля-та Божія, като правите добро да замуляте уста-та на безумны-тъ чловѣцы.* (1 Петр. 2; 12, 15.)

Ако живѣемъ само достойно на Евангеліе-то, (Фил. 1; 27.) примѣръ-тъ ни ще служи за всякогашно изобличеніе на беззаконія-та и прѣлести-тъ на други-тъ, и непорочно-то наше житіе ще проповѣда добродѣтели-тъ на оногова, който ны е призвалъ отъ тъмнинъ-тъ въ чуднѣ-тъ своѣхъ свѣтлинъ. (1 Петр. 2; 9.)

е. Подканямы ся още да прилѣжавамы да струваме извѣстно званіе-то си, и избраніе-то. (2 Петр. 1; 10.)

И това трѣбва да струваме и да прилагамы на нашъ-тъ вѣрхъ добродѣтель-тъ (Ст. 5), и да показваме въ житіе-то си сичкы-тъ плодове духовны. Духъ-тъ е обрученіе-то на наслѣдіе-то на святы-тъ: (Еф. 1; 14.) съ Духъ-тъ сж ся забѣлѣжили въ день-тъ на избавяніе-то. (Еф. 1; 13.)

За това да уздравимъ входъ-тъ си на небе-то, трѣбва да ходимъ духовно, а не плѣтскы. (Рим. 8; 1.) Защото плѣтско-то мудру-